

Men vi har en efterretningstjeneste, der prøver på at beskytte et demokrati mod totalitære regimer og udenomsparlamentariske metoder, og så føler jeg, at det er rimeligt, at man har foretaget nogle registreringer. Hvor mange der er, og hvordan det er registreret, kan jeg ikke udtale mig om.

Og hr. Jann Sjursen kan jeg da kun kvittere over for, hvis han er ved at lægge roret en lille smule om, for i stedet for at løbe hånd i hånd med Enhedslisten og SF over til regeringen synes jeg der kunne være noget konstruktivt i, at vi ser på denne sag med andre øjne.

Til Elisabeth Arnold må jeg sige: Jamen jeg må da igen henvise til min ordførertale og sige, at vi vil have det mere bredt belyst, og vi mener ikke, at det skal foregå på den måde, som det er fremlagt på i lovforslaget. Og vi er klar til at forhandle om tingene. Det har vi sagt hele tiden. Vi skal nok være med til at udgøre et politisk flertal, der også beskytter vores efterretningstjeneste og så får set på det på en ordentlig måde.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Bendt Bendtsen siger nu, at han ikke ved, om det var rimeligt at registrere DKP, og at han ikke ved, om Efterretningstjenesten har overholdt reglerne. Hvis man ikke ved det, så er det da netop derfor, man skal have en undersøgelse, hvor man undersøger, om reglerne er blevet overholdt.

Så siger hr. Bendt Bendtsen, at det er i orden at registrere, hvis der bliver brugt udenomsparlamentariske metoder. Vil det sige, at hvis man laver en demonstration her udenfor, så er det i orden at blive registreret? Vil det sige, at hvis fagbevægelsen laver en strejke i forbindelse med en konflikt, så er det i orden, at den strejke bliver registreret; at fagbevægelsen bliver registreret; at der bliver foretaget telefonaflytning; at der bliver sendt agenter ind og deltage i møderne? Er det i orden?

Eller hvad er det for nogle aktiviteter, som hr. Bendt Bendtsen mener det er i orden at Efterretningstjenesten må registrere?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal da ikke lægge skjul på, at jeg synes, det er interessant, at hr. Bendt Bendtsen her siger ja og nej på én gang: Han siger både nej til en undersøgelse og ja til en undersøgelse.

Jeg synes da også, at det er spændende, at hr. Bendt Bendtsen åbner op for, at nu skal vi have en hvidbog. Det illustrerer meget godt det, jeg har forsøgt at sige her om, at det er en lille smule besværligt at finde ud af, hvordan man skal forholde sig til det her. Som også fru Elisabeth Arnold er inde på, så meddeler man, da det først kommer op: Ja, man er sandelig tilhænger af en undersøgelse. Når der så kommer et forslag til en undersøgelse, så siger man: Nej, det er sandelig ikke sådan en undersøgelse. Så går man ud i pressen og siger, at nu skal man have en stor historikerredegørelse. Når der så bliver sagt: Jamen okay, sådan en kan vi diskutere, det indgår også i kommissoriet, så siger man: Nej, det er sandelig ikke en historikerredegørelse, vi skal have; vi skal have en hvidbog.

Det er meget spændende, men det synes jeg selvfølgelig allerede er et stykke af vejen. Jeg kan nu forstå, at hr. Bendt Bendtsen er optaget af: Jamen hvordan skal sådan en så egentlig foregå? Hvad er kriterierne? Hvad er definitionen? Så er vi ved at være derhenne, hvor vi er ved at ende i det forslag, som faktisk ligger på bordet her.

Og så vil jeg gerne spørge hr. Bendt Bendtsen, om jeg har opfattet det rigtigt, når jeg i avisen, f.eks. Aktuelt, i dag har læst, at hr. Bendt Bendtsen og Det Konservative Folkeparti mener, at der ikke skal placeres noget ansvar i det her. Hvad er det egentlig, der skal undersøges i givet fald?

Er vi så ikke derhenne, som professor Jens Peter Christensen siger det, at når man ikke siger, hvad det er, man skal undersøge, så undersøger man alting, og så får man ingenting ud af det?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Bendt Bendtsen sagde, at det ikke var ham, der skulle tage stilling til, om Efterretningsvæsenet havde gjort noget forkert, osv. osv.

Jo, men det er jo Folketingets opgave at kontrollere den udøvende magt og finde ud af, om den udøvende magt så overholdt de politiske beslutninger, som man havde truffet i Folketinget eller i udvalg tilknyttet Folketinget. Er det ikke vores opgave? Jeg vil sige, at vi kan ikke komme uden om, at hvis der er en mistanke om noget, så har vi en forpligtelse – også en forpligtelse til evt. at rense den mistænkte, i dette tilfælde Efterretningsvæsenet.